

Bruksela, 16 grudnia 2015 r.
(OR. en)

13899/1/15
REV 1

LIMITE

PV/CONS 60
ECOFIN 838

PROJEKT PROTOKOŁU¹

Dotyczy: **3421. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (SPRAWY GOSPODARCZE I FINANSOWE)**, które odbyło się w Brukseli 11 listopada 2015 r.

¹ Informacje dotyczące obrad Rady nad aktami ustawodawczymi, innych obrad Rady otwartych dla publiczności oraz debat jawnych znajdują się w addendum 1 do niniejszego protokołu.

SPIS TREŚCI

Strona

1. Przyjęcie wstępnego porządku obrad	3
---	---

OBRADY USTAWODAWCZE

2. Zatwierdzenie wykazu punktów A	3
3. Sprawy różne	3

DZIAŁANIA O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

4. Zatwierdzenie wykazu punktów A	3
5. Plan działania na rzecz tworzenia unii rynków kapitałowych przedstawiony przez Komisję ...	4
6. Wdrażanie unii bankowej	4
7. Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – warunki finansowania pomostowego	4
8. Zarządzanie gospodarcze i działania w następstwie sprawozdania pięciu szefów instytucji pt. „Dokończenie budowy europejskiej unii gospodarczej i walutowej”	4
9. Finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu	5
10. Działania w następstwie posiedzeń grupy G-20 i MFW, które odbyły się w dniach 8–11 października 2015 r. w Limie	5
11. Sprawy różne	5
ZAŁĄCZNIK – Oświadczenia do protokołu Rady	6

*

* *

1. **Przyjęcie wstępnego porządku obrad**
13662/15 OJ CONS 59 ECOFIN 826

Rada przyjęła wyżej wymieniony porządek obrad.

OBRADY USTAWODAWCZE

(Obrady otwarte dla publiczności zgodnie z art. 16 ust. 8 Traktatu o Unii Europejskiej)

2. **Zatwierdzenie wykazu punktów A**
13663/15 PTS A 82

Rada przyjęła punkty A wymienione w dok. 13663/15.

Oznaczenia dokumentów wymienionych w punkcie 2 są następujące:

Punkt 2: 13511/15 CODEC 1428 PI 78
+ ADD 1 REV 1
10373/15 PI 42 CODEC 949
+ COR 1 (es)
+ ADD 1

Szczegóły dotyczące przyjęcia tych punktów przedstawiono w addendum.

3. **Sprawy różne**

- **Bieżące wnioski ustawodawcze**
= Informacje przekazane przez prezydencję

Rada zapoznała się ze stanem prac związanych z dossier ustawodawczymi w dziedzinie usług finansowych.

DZIAŁANIA O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

4. **Zatwierdzenie wykazu punktów A**
13664/15 PTS A 83

Rada przyjęła punkty A wymienione w dok. 13664/15.

Oświadczenia do tych punktów przedstawiono w załączniku.

5. **Plan działania na rzecz tworzenia unii rynków kapitałowych przedstawiony przez Komisję**

= Konkluzje Rady
13531/15 EF 194 ECOFIN 819 UEM 389 SURE 27
+ COR 1
+ COR 2 (el, fi, lv, mt, sk, hr)

Rada przyjęła konkluzje w sprawie planu działania na rzecz tworzenia unii rynków kapitałowych przedstawionego przez Komisję, zamieszczone w dok. 13922/15.

6. **Wdrażanie unii bankowej**

= Informacje o stanie prac nad odnośnymi dossier

Rada została poinformowana o stanie prac w zakresie wdrażania unii bankowej i odnotowała pilną potrzebę przyspieszenia niezbędnych działań na szczeblu krajowym.

7. **Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – finansowanie pomostowe**

= Debata orientacyjna z myślą o porozumieniu politycznym

Ministrowie uzgodnili dalsze działania w zakresie zapewniania finansowania pomostowego dla jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z myślą o zatwierdzeniu w grudniu ostateczne rozwiązania dotyczące finansowania pomostowego.

8. **Zarządzanie gospodarcze i działania w następstwie sprawozdania pięciu szefów instytucji pt. „Dokończenie budowy europejskiej unii gospodarczej i walutowej”**

= Prezentacja przygotowana przez Komisję i pierwsza wymiana poglądów
13356/15 ECOFIN 800 UEM 385
13348/15 ECOFIN 798 UEM 383
13352/15 ECOFIN 799 UEM 384
13374/15 ECOFIN 803 UEM 387
13358/15 ECOFIN 801 UEM 386
13330/15 ECOFIN 796 UEM 382
+ ADD 1

Rada przeprowadziła pierwszą wymianę poglądów na temat pakietu inicjatyw dotyczących zarządzania gospodarczego przedstawionego przez Komisję 21 października 2015 r. w następstwie sprawozdania pięciu szefów instytucji pt. „Dokończenie budowy europejskiej unii gospodarczej i walutowej”.

9. Finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu

- Przygotowania do 21. Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w Sprawie Zmian Klimatu (UNFCCC) (Paryż, 30 listopada – 11 grudnia 2015 r.)
 - = Konkluzje Rady
- 13478/2/15 REV 2 ECOFIN 813 ENV 658 CLIMA 120

Rada przyjęła konkluzje Rady w wersji przedstawionej w dok. 13875/15.

Delegacja Polski złożyła oświadczenie przedstawione w załączniku.

10. Działania w następstwie posiedzeń grupy G-20 i MFW, które odbyły się w dniach 8-11 października 2015 r. w Limie

- = Informacje przekazane przez prezydencję i Komisję

Rada wysłuchała informacji prezydencji i Komisji na temat posiedzenia grupy G-20 i MFW, które odbyły się w dniach 8–11 października w Limie.

11. Sprawy różne

W ramach tego punktu nie podniesiono żadnych kwestii.

OŚWIADCZENIA DO PROTOKOŁU RADY
DZIAŁANIA O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

Ad pkt 9
w wykazie
punktów B:

Finansowanie działań związanych ze zmianą klimatu
– **Przygotowania do 21. Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w Sprawie Zmian Klimatu (UNFCCC) (Paryż, 30 listopada – 11 grudnia 2015 r.)**
= **Konkluzje Rady**

OŚWIADCZENIE POLSKI

„Nowe globalne porozumienie powinno zapewnić ochronę klimatu na ziemi w interesie przyszłych pokoleń. Wszyscy powinniśmy dążyć do osiągnięcia w Paryżu ostatecznego kompromisu, który byłby sprawiedliwy, realistyczny i możliwy do zaakceptowania przez wszystkie strony.

Polska zapewnia krajom rozwijającym się pomoc finansową na zasadzie dobrowolności i jest gotowa nadal to czynić, zgodnie z aktualnymi uzgodnieniami, aby wesprzeć proces negocjacji.

Obecny dobrowolny charakter wkładów finansowych zostanie zachowany w okresie poprzedzającym rok 2020 r., a także w okresie późniejszym, kiedy wejdzie w życie nowe światowe porozumienie. Zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z października 2009 r. na państwa członkowskie UE nie można nakładać wiążących zobowiązań bez wcześniejszego porozumienia w sprawie wewnętrznego podziału obciążeń, który ma zostać zatwierdzony przez Radę Europejską.

Zdaniem Polski, konkluzji Rady ECOFIN nie należy interpretować się w sposób umożliwiający przyjęcie wiążących zobowiązań finansowych w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich UE przed lub po 2020 r. niezależnie od przyjęcia nowego globalnego porozumienia”.

Ad pkt 21
w wykazie
punktów A:

Projekt decyzji Rady określającej stanowisko, jakie ma zająć Unia Europejska na forum konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu w sprawie przystąpienia Republiki Liberii do Światowej Organizacji Handlu
= **Przyjęcie**

OŚWIADCZENIE IRLANDII

„Przepisy dotyczące czasowej obecności osób fizycznych w celach służbowych zawarte w decyzji zatwierdzonej przez Radę są dla Irlandii jako części Unii wiążące jedynie w takim zakresie, w jakim Irlandia powiadomiła o zamiarze uczestnictwa w powyższej decyzji zgodnie z Protokołem nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Irlandia zapewni, by czasowa obecność osób fizycznych w celach służbowych była zgodnie z tymi przepisami dozwolona”.

OŚWIADCZENIE ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA

„Przepisy dotyczące czasowej obecności osób fizycznych w celach służbowych zawarte w powyższej decyzji są dla Zjednoczonego Królestwa jako części Unii wiążące jedynie w takim zakresie, w jakim Zjednoczone Królestwo powiadomiło o zamiarze uczestnictwa w powyższej decyzji zgodnie z Protokołem nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości”.

OŚWIADCZENIE KOMISJI

„Komisja wyraża zadowolenie z powodu przyjęcia decyzji Rady wyrażającej przychylne stanowisko Unii Europejskiej w sprawie przystąpienia Republiki Liberii do WTO.

Komisja zauważa również, że zaproponowano przyjęcie, za wspólną zgodą, decyzji przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie stanowiska państw członkowskich na forum WTO dotyczącego tego przystąpienia. Komisja zauważa, że możliwe byłoby przyjęcie decyzji na szczelnie UE, co spowodowałoby, że taka odrębna decyzja nie byłaby potrzebna”.

Ad pkt 40 w wykazie punktów A:

- a) **Projekt decyzji Rady upoważniającej państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Protokołu z 2014 r. do Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy z 1930 r. dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej w odniesieniu do kwestii dotyczących współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych**
- b) **Projekt decyzji Rady upoważniającej państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Protokołu z 2014 r. do Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy z 1930 r. dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej w odniesieniu do kwestii dotyczących polityki społecznej**
= **Przyjęcie**

OŚWIADCZENIE REPUBLIKI CZESKIEJ

„Republika Czeska w pełni popiera protokół z 2014 r. do Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy z 1930 r. dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej.

Jednak Republika Czeska nadal wyraża wątpliwości co do istnienia wyłącznej kompetencji UE w dziedzinie objętej tym protokołem, w szczególności z uwagi na brzmienie art. 82 ust. 2 i art. 153 ust. 2 TFUE (obydwa te postanowienia zezwalają Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na ustanawianie norm minimalnych lub warunków) oraz opinii 2/91, w której Trybunał Sprawiedliwości UE stwierdził wyraźnie, w kontekście MOP, że postanowienia umowy międzynarodowej nie wpływają na przepisy przyjęte przez UE, jeżeli zarówno ta umowa, jak i prawodawstwo unijne ustanawiają normy minimalne”.

OŚWIADCZENIE REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC, DO KTÓREGO PRZYŁĄCZAJĄ SIĘ REPUBLIKA GRECKA, WĘGRY I RUMUNIA

„Komisja przedłożyła dwa wnioski dotyczące decyzji Rady upoważniających państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Protokołu z 2014 r. do Konwencji dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 r. Międzynarodowej Organizacji Pracy w odniesieniu do tych części, które leżą w kompetencjach Unii (1) zgodnie z art. 153 ust. 1 lit. a) i b) TFUE oraz (2) zgodnie z art. 82 ust. 2 TFUE. Art. 218 ust. 6 lit. a) pkt (v) TFUE został wymieniony jako proceduralna podstawa prawna tych decyzji Rady.

Republika Federalna Niemiec podkreśla prawne i polityczne znaczenie protokołu z 2014 r. do Konwencji dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 r. Międzynarodowej Organizacji Pracy. Zdecydowanie popiera cele tych instrumentów oraz ratyfikowanie protokołu przez wszystkie państwa członkowskie również w interesie Unii, wzywa państwa członkowskie do ratyfikowania protokołu oraz jak najszybciej sama zainicjuje proces jego ratyfikacji w Niemczech.

Istnieją jednak rozbieżne opinie prawne co do norm proceduralnych stanowiących podstawę decyzji, a różnice te nie mogły jak dotąd zostać rozwiązane. Z punktu widzenia Niemiec art. 218 ust. 6 TFUE, który został wskazany jako podstawa proceduralna, nie jest właściwy do tego celu. Jednak ze względu na prawne i polityczne znaczenie protokołu Republika Federalna Niemiec jest gotowa zatwierdzić przedłożone wnioski i pominąć kwestie proceduralne nakreślone w swoich pisemnych uwagach z dnia 23 października 2014 r. Republika Federalna Niemiec zatwierdza zatem niniejszą decyzję niezależnie od swojej opinii prawnej dotyczącej wykładni art. 218 ust. 6 TFUE.

Rząd federalny pragnie wykorzystać tę okazję do przeanalizowania, wraz z państwami członkowskimi i Komisją Europejską, możliwych sposobów pogodzenia z jednej strony interesów proceduralnych państw członkowskich UE jako autonomicznych członków MOP, a z drugiej strony interesów proceduralnych Unii Europejskiej jako strażniczki wspólnotowego dorobku prawnego”.

OŚWIADCZENIE IRLANDII

„Irlandia pragnie podkreślić, że w pełni popiera protokół z 2014 r. do Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej.

Irlandia pragnie jednak wyjaśnić, że jej zdaniem decyzja Rady upoważniająca państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Protokołu z 2014 r. do Konwencji z 1930 r. dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej Międzynarodowej Organizacji Pracy, jeżeli chodzi o art. 1–4 protokołu w odniesieniu do kwestii dotyczących współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych ma zastosowanie wyłącznie do dziedzin wchodzących w zakres wyłącznej kompetencji UE o tyle, o ile wspomniany protokół może wpłynąć na wspólne przepisy unijne”.

OŚWIADCZENIE REPUBLIKI MALTY

„Republika Malty w pełni popiera treść protokołu z 2014 r. do Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 r. i zamierza ratyfikować ten protokół.

Republika Malty ma jednak poważne zastrzeżenia prawne i proceduralne do obydwu proponowanych decyzji Rady upoważniających państwa członkowskie do ratyfikowania protokołu MOP.

Republika Malty nie uważa, by istniała wyłączna kompetencja UE wynikająca z dziedzin objętych tym protokołem, ze względu na to, że zarówno art. 82 ust. 2, jak i art. 153 ust. 2 TFUE zezwalają Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na ustanawianie norm minimalnych, a w opinii 2/91 Trybunał stwierdził wyraźnie, w kontekście MOP, że postanowienia umowy międzynarodowej nie wpływają na przepisy przyjęte przez UE, jeżeli zarówno ta umowa, jak i prawodawstwo unijne ustanawiają normy minimalne. To pociąga za sobą pytanie o to, czy konieczne i właściwe jest przyjęcie proponowanych decyzji Rady. Ponadto Republika Malty ubolewa również nad tym, że Komisja nie przeprowadziła szczegółowej analizy podziału kompetencji, by uzasadnić potrzebę przyjęcia tych decyzji, oraz nad brakiem jasnego nakreślenia w ostatecznej wersji tekstu zakresu wykonywanych kompetencji (wyłącznych lub dzielonych).

Ponadto Republika Malty nie jest nadal przekonana co do stosowności użycia art. 218 ust. 6 TFUE jako proceduralnej podstawy prawnej, gdyż art. 218 ust. 6 TFUE określa, iż Rada „na wniosek negocjatora” może przyjąć decyzję w sprawie zawarcia umowy między Unią a organizacjami międzynarodowymi. Negocjator mianowany jest w drodze decyzji Rady, jak przewidziano w art. 218 ust. 3 TFUE, druga część zdania. W związku z wyżej wymienionym protokołem w drodze decyzji Rady nie udzielono żadnego mandatu do negocjacji i przyjęcia protokołu na 103. sesji Międzynarodowej Konferencji Pracy. Zatem art. 218 ust. 6 TFUE jest w najlepszym wypadku wątpliwą proceduralną podstawą prawną.

Niezależnie od powyższych zastrzeżeń natury prawnej, ze względu na znaczenie tego protokołu, który Malta w pełni popiera, Republika Malty zdecydowała, że wstrzyma się od głosu w sprawie przedmiotowych decyzji”.

OŚWIADCZENIE ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA

„Zjednoczone Królestwo pragnie podkreślić swoje poparcie dla protokołu z 2014 r. do Konwencji dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 r. oraz wyrazić zamiar ratyfikowania tego protokołu.

Zjednoczone Królestwo pragnie wyrazić opinię, że z protokołu tego nie wynika wyłączna zewnętrzna kompetencja Unii w odniesieniu do kwestii, o których mowa w *decyzji Rady upoważniającej państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Protokołu z 2014 r. do Konwencji dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 r. Międzynarodowej Organizacji Pracy w odniesieniu do kwestii dotyczących współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych*. W związku z tym nie istniał wymóg upoważnienia państw członkowskich w tym zakresie do ratyfikowania protokołu w interesie Unii. Państwa członkowskie powinny zatem same w sobie być w stanie rozważyć ratyfikację protokołu.

Ponadto Zjednoczone Królestwo uważa, że projekt *decyzji Rady w odniesieniu do kwestii dotyczących współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych*, stanowiący środek zaproponowany na mocy części trzeciej tytuł V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, podlega postanowieniom protokołu (nr 21) do Traktatów dotyczącego stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

Zgodnie z powyższym Zjednoczone Królestwo nie uważa, by było automatycznie zobowiązane, jak sugerowano w motywie (9), do wzięcia udziału w decyzji Rady wyłącznie ze względu na udział w dyrektywie 2011/36/UE w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, a także w dyrektywie 2012/29/UE ustanawiającej normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw.

W związku z tym Zjednoczone Królestwo nie skorzysta ze swojego prawa na mocy protokołu nr 21 do uczestnictwa w decyzji Rady upoważniającej państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Protokołu z 2014 r. do Konwencji z 1930 r. dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej Międzynarodowej Organizacji Pracy w odniesieniu do kwestii dotyczących współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych”.

Ad pkt 42 w wykazie punktów A:

- a) **Projekt decyzji Rady w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej i tymczasowego stosowania Protokołu ustalającego na okres czterech lat uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Islamską Republiką Mauretańską**
= **Przyjęcie**
- b) **Projekt rozporządzenia Rady w sprawie przydziału uprawnień do połowów z tytułu Protokołu ustalającego na okres czterech lat uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Islamską Republiką Mauretańską**
= **Przyjęcie**
- c) **Projekt decyzji Rady w sprawie zawarcia Protokołu ustalającego na okres czterech lat uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Islamską Republiką Mauretańską**
= **Wniosek o wydanie zgody przez Parlament Europejski**

OŚWIADCZENIE POLSKI

Oświadczenie Polski w sprawie klucza podziału w rozporządzeniu w sprawie podziału uprawnień do połowów

„Polska ponownie podkreśla, że uprawnienia do połowów przysługujące Unii na mocy protokołu uzgodnionego między UE a Mauretanią są nabywane na rzecz unijnej floty połowowej przy wykorzystaniu środków UE. Dlatego też kwoty połowowe oraz przydziały zezwoleń określone w art. 1 niniejszego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do kategorii 6 i 7, nie stanowią precedensu w odniesieniu do przyszłych protokołów. Zachęca się Komisję do częstego i regularnego monitorowania stopnia wykorzystania uprawnień do połowów w kategoriach 6 i 7, w celu zagwarantowania, że mechanizm realokacji, o którym mowa w art. 1 ust. 2 i 3, jest szybko wykorzystywany, aby zapewnić pełne wykorzystanie odnośnych uprawnień do połowów oraz aby uniknąć przerwania działalności zainteresowanych flot”.

OŚWIADCZENIE KOMISJI

„W wyroku w sprawach połączonych C-103/12 i C-165/12 (Parlament Europejski i Komisja przeciwko Radzie) Trybunał Sprawiedliwości jasno potwierdził, że decyzje odnoszące się do zawarcia zewnętrznych umów w sprawie rybołówstwa w pełni wchodzą w zakres stosowania art. 43 ust. 2 TFUE (w związku z mającą zastosowanie procedurą określoną w art. 218 TFUE, tj. art. 218 ust. 6 lit. a) pkt (v) w odniesieniu do decyzji dotyczących zawarcia umów), i odrzucił stanowisko, zgodnie z którym decyzje tego rodzaju mogą wchodzić w zakres stosowania art. 43 ust. 3 TFUE.

W związku z decyzją dotyczącą podpisania i zawarcia nowego protokołu do umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów z Islamską Republiką Mauretańską Komisja wyraża ubolewanie z powodu wprowadzonej przez Radę zmiany podstawy prawnej z art. 43 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 5, art. 218 ust. 6 lit. a) i art. 218 ust. 7 TFUE na art. 43 (bez wymieniania ustępu) w związku z art. 218 ust. 5, art. 218 ust. 6 lit. a) i art. 218 ust. 7 TFUE, i dlatego podtrzymuje swój pierwotny wniosek”.

Ad pkt 46
w wykazie
punktów A:

Decyzja delegowana Komisji z dnia 15.9.2015 r. uzupełniająca decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1104/2011/UE w odniesieniu do wspólnych minimalnych norm, których muszą przestrzegać organy odpowiedzialne za PRS

= Zamiar niezgłaszania sprzeciwu wobec aktu delegowanego

OŚWIADCZENIE RADY

„Rada potwierdza strategiczne znaczenie systemu ustanowionego w ramach programu Galileo, który jest obecnie wdrażany, a także precyzyjnych celów wszystkich aspektów tego programu. Jedną z jego usług – „usługa publiczna o regulowanym dostępie” (PRS) – jest zarezerwowana jedynie dla użytkowników upoważnionych przez władze publiczne i przeznaczona do szczególnych zastosowań, które wymagają wysokiego poziomu ciągłości usług. Unia Europejska przewidziała możliwość korzystania niektórych państw trzecich i organizacji międzynarodowych z PRS na podstawie zawieranych z nimi umów szczegółowych. W związku z tym Rada uważa, że należy szybko rozpatrzyć wnioski Norwegii i USA o dostęp do PRS, i w związku z tym popiera szybkie jednoczesne otwarcie negocjacji, niezwłocznie po przyjęciu obu mandatów przez Radę. Rada uważa, że umowy te powinny umożliwić Norwegii – jako bliskiemu partnerowi europejskiemu goszczącemu ważną infrastrukturę naziemną systemu Galileo – oraz Stanom Zjednoczonym – obsługującym NAVSTAR GPS – dostęp do usługi PRS, i podkreśla znaczenie ustanowienia konstruktywnej współpracy dwustronnej. Ponadto w ramach współpracy z USA należy dążyć do propagowania optymalnej interoperacyjności Galileo i GPS przy uwzględnieniu ograniczeń finansowych i operacyjnych.”

OŚWIADCZENIE AUSTRII

„Austria jest zdania, że decyzja w sprawie wspólnych minimalnych norm oparta na art. 8 ust. 2 decyzji nr 1104/2011/UE w związku z art. 290 TFUE powinna zostać opublikowana w Dzienniku Urzędowym UE (część L), o ile nie zawiera informacji niejawnych.

Podczas konsultacji prowadzonych przez Komisję z ekspertami z państw członkowskich w związku z przygotowaniem tego aktu prawnego Austria wielokrotnie przedstawiała swoje uzasadnione stanowisko, a także wskazywała alternatywy dla rozwiązania proponowanego przez Komisję.

Austria uznaje, że jej uwagi natury prawnej zostały w obecnym tekście uwzględnione na dwa sposoby:

- (i) już tytuł jasno wskazuje na to, że akt podstawowy (decyzja nr 1104/2011/UE) jest jedynie „uzupełniany”, a nie „zmieniany” w drodze decyzji w sprawie wspólnych minimalnych norm;
- (ii) w pkt 3 uzasadnienia stwierdza się, że niepublikowanie aktu wynika ze szczególnych okoliczności tego przypadku (przede wszystkim w związku z poufnym charakterem odnośnej kwestii).

Austria uważa jednak, że w tym konkretnym kontekście prawnym wspólne minimalne normy (o ile nie zawierają one informacji niejawnych) należy opublikować. Mimo że wyżej wymieniony pkt 3 uzasadnienia wyklucza w przyszłości systematyczną praktykę Komisji polegającą na niepublikowaniu delegowanych aktów prawnych, należy wskazać kolejny niepokojący skutek decyzji w sprawie wspólnych minimalnych norm: Brak opublikowania oznacza brak wiążącego charakteru wobec osób indywidualnych lub przedsiębiorstw i pozostaje kwestią całkowicie niewyjaśnioną, jak krajowe organy PRS miałyby w związku z tym wypełnić swój obowiązek spełnienia wspólnych minimalnych norm.

Austria jest zdania, że powyższe uwagi natury prawnej mogą jeszcze zostać uwzględnione podczas przeglądu zarówno decyzji nr 1104/2011/UE, jak i samej decyzji w sprawie wspólnych minimalnych norm (por. jej art. 18), zanim zostanie uruchomiony system PRS”.
